A körül/belül — így szétvágva — lényegében a kint/bent fogalmát takarja, összeolvasva viszont más értelmet kap: körülbelül, vagyis hozzávetőlegesen. Minden, ami — szorosan — kívül esik egy határon (-értéken), meg az is, ami belül van, csak éppen vele nem azonos. Minden, ami nagyon hasonlít, de mégsem ugyanaz. Vizuálisan a tábortűz körüli kör képe: ami belül van, meg ami kívül — de nem maga a kör.

A körülbelül ugyanakkor a magabiztos kérdésekre adott bizonytalan válasz is. Sejtés, nem pedig bizonyosság. Mindez igencsak illik a művészetre: egy olyan világban, ahol uralkodik a tudomány/technika, a művészet azzal csigázza fel az érdeklődésünket, hogy talán (!) semmi sem biztos benne. A műalkotás mindig csak körülbelül azonosítható — körülírható —, és ezt a művészi látás szubjektivitása okozza. Idén az alkotó és művészetelméleti tevékenységek során megvizsgáljuk, hogy a városi/falusi és egyben megszokott kultúrközegből kiemelt művészi alkotókészség miként változik meg a természetbe helyezve. Kulturális motívumokat, mémeket próbálunk a természeti környezetbe kivetíteni és megvizsgálni, miként változik meg azok visszahatása ránk: az alkotókra és a befogadókra. Miként változtatja meg a természeti közeg a műalkotáshoz fűződő viszonyunkat. A műtárgy már nem ugyanaz sem körül, sem belül: csupán körül/belül ismerhető fel.

Alkotóműhelyek:

Keresztszemes erdő — Vizuális művészeti műhely Elekes Károly (Budapest) vezetésével

A Keresztszemes erdő lényege: Kászonok népművészeti motívumait felfesteni mésszel vagy fehér akrilfestékkel az erdei fák törzsére, 4x4 cm-es négyzetrendszerben a gyökértől embermagasságig, papírkivágásos, matricás technikával, szivaccsal, vagy flakonból fújva. Ennek kivitelezését néhány napos gyűjtés és előkészítés előzi meg a Kászonok vidékén.

Intro—Extro, azaz Belső—Külső. A belső egyéni és kollektív tudatban rejlő-felsejlő, immanens, vagy tudatosan felkutatott bármely nép motívumkincse, a külső térben egy újra értelmezett tájkoncepcióban valósulna meg, amit nemcsak a résztvevők, az alkotók érzékelhetnek, hanem a véletlenül arra járó táborlakók is. A népi motívumok jelrendszerét a néprajzosok ismerik, a nem szakavatottak csupán díszítményként alkalmazzák, ugyanakkor különösen érdekes az, hogy minden kultúrkör képviselői minden különösebb előképzés nélkül nagyjából felismerik saját népük motívumvilágát. Ez a tény valami mélylélektani tudatalatti emlékezetet igazol. Esetünkben az egyes személyek, alkotók által begyűjtött motívumrendszer, mint belső emlékezet, kívül a természetben jelenne meg, az erdőben, vagy egy út mentén. A technikai motivációt ráadásul egy hagyomány is segíti, ha a bemeszelt útszéli fákra, mint azok éjszakai láthatóvá tételére, vagy a gyümölcsfák higiéniai kezelésére gondolunk. A hatvanas években, a kollektivizálás előtt kötelező volt Húsvét előtt, a gyümölcsfák törzsének kártevők elleni bemeszelése, ami a fa biológiai funkciójának, gyümölcsöző voltának, tovább éltetését segítette, sőt ez egyes vidékeken ma is élő gyakorlat! Ennek a gyakorlati funkciónak az esztétikai továbbgondolására, a motívumok nagyobb léptékű tovább élésére teszünk kísérletet.

Építész műhely — vezeti Jakab Csaba (Budapest)

Az építés kérdés-köréről fogjuk a körül-belül problematikát végigtapogatni. A műhely alkalmat teremt az építés alapkérdéseinek újratárgyalására. Tervezés-makettezés-építés hármasán járjuk végig a pár nap alatt az alábbi Goethe-gondolatot: „A funkció, helyesen felfogva, a tevékenységben elgondolt létezés."

Ehhez a zarándokláshoz közös gondolkodás, egyéni rajzok-makettek, és közös építés társul. Az építés aktusának személyiség- és közösségépítő ereje van. A rajzolás-modellezés-építés a homo ludens legszebb menedéke, amelyben a szolgáló teremtés szakrális dimenzióit kóstolgathatjuk. A tábor képzeletbeli átriumában fogunk demonstratív módon építkezni.

Belső (kép)világ külső szemmel — Absztrakt fotográfia műhely Kalló Angéla (Kolozsvár) vezetésével

Szálljunk magunkba, és tekintsük meg a belső képeinket. Járjunk nyitott szemmel, és találjuk meg a külső világban (természet, ember) a belső (képi) világunkat, majd tegyük ezeket láthatóvá az absztrakt fotográfia segítségével.

Az absztrakt fotográfia gyökerei messze visszanyúlnak a fotó-, illetve általában a művészet történetébe. Fedezzük fel e terület szépségeit és ültessük át a mi világunkba, találjunk sajátos utakat és újító eljárásokat melyek a benti világunkat képesek tükrözni.

Sacc per kábé — Filmes műhely Fogarasi Gergely (Budapest) vezetésével. Filmes dokumentálás: Schneider Tibor (Kolozsvár)

„Soha nem azt gondoljuk, amit mondunk. Soha nem azt mondjuk, amit teszünk. Soha nem azt tesszük, amit gondolunk."

Filmet csinálni magányosan nem lehet, a forgatás mindig társasjáték. Főleg, ha kevés idő áll rendelkezésre, meg kell tanulni improvizálni a kamera előtt és mögött. Idén a gyorstalpaló filmkészítés 10 napja alatt a körül-belül=kívül-belül témakérést felhasználva szabadon fogunk játszani a képekkel és a hangokkal, egymásra figyeléssel, rögtönzésekkel, egymásból építkezéssel. A forgatások alatt mindenki kipróbálhatja magát rendezőként, íróként, operatőrként, vagy akár színészként is. Aki részt vesz a munkafolyamatokban, garantáltan legalább két filmmel távozik. Idén a filmes műhelyben a sacc per kábé címszava kerül szabadon az egyéni nézőpont kísérleti kése alá, a videóművészet különféle műfajain, struktúráin keresztül. Hozott ötleteket, rövid leírásokat, saját történeteket is várunk, amikből kiindulhatunk.

A műhelymunka során közös alkotásra törekszünk a többi minimumparty-s műhellyel is.

A workshop 10 napja három fő alkotási fázisból áll:

I. Ötletelés, forgatókönyvek kidolgozása, gyártás szervezés

II. Forgatás, videókísérletek

III. Utómunka

Esténként filmvetítések (az ezredforduló óta gyártott magyar kis- és nagyjátékfilmek kínálatából), és kötetlen elemzői beszélgetések a látott filmekről.

A workshop alatt készült munkákat a tábor végén bemutatjuk! Aki teheti, hozzon magával kamerát, fényképezőgépet, laptopot, minden olyan eszközt, ami a forgatást segítheti!

Több mint Sound Art — Zeneműhely Rimóczi István / Bélaműhely (Budapest) vezetésével

Körül/belül. Mindennek van hangja körön belül és kívül egyaránt.

A körnek is van hangja. Nem tudom mi az.

Ha figyelek, akkor meghallom.

Ha hallgatok, hallok.

Én csinálom a hangokat, és a hangok csinálnak engem.

Hangokkal fogunk dolgozni. Hangokkal fogunk játszani.

Hangokkal töltjük meg a kört, a gömböt, a kockát... és mindazt, ami ezeken kívül esik.

Tesszük ezt egészen addig, míg rá nem jövünk, hogy alapvetően a kint és a bent között nincs különbség. A kint és a bent átjárható, és ha ezt sikerül megtapasztalnunk, akkor dualisztikus gondolkodásunk elindulhat a változás útján.

Hangkeltő eszközöket készítünk: dobolunk, pengetünk, fújunk.

Összegyúrjuk tapasztalatainkat és figyeljük, hogyan működnek a dolgok akkor, ha nem tervezünk részletesen, nem projektálunk végletesen. Figyeljük azt a véletlennek nevezett valamit, mely belőlünk és a minket körülvevő világból árad. Ha puszta kíváncsiságunkkal és nyugalmunkkal hagyjuk megszületni, szolgáljuk és a szolgálatunkba állítjuk, akkor ő működik és nem ismert tartományokba kalauzol minket.

A jó improvizáció is véletlenek láncolata, mely úgy lovagolja meg a jelen pillanatot, hogy a jövő vágyképeit és a múlt emlékeit egyaránt magában hordozza.

— Gyermekkori inspirációk

— Szembemenés a hamisság társadalmi szintű beidegződésével

— Visszavezetés a játékhoz — az önkéntelen, szabad gyermeki cselekvésekhez; a mindenen, mindennel való zenéléshez; az organikusan áramló hangkeltés extázisához, melyet mire felnövünk elfelejteni és szégyelleni is képesek vagyunk már.

Táncműhely — vezeti: Kocsis Andrea és Lukács Ádám (Miskolc)

A kurzus alkalmat kínál egy teljesebb kreatív kifejezésmód és a környezetünkkel (ami mi magunk is vagyunk) való kifinomultabb kommunikáció elsajátításához. Változatos technikák alkalmazása réven lehetőséget teremt a résztvevők egyéni fejlődésszintjének megfelelő, de eközben a csoportdinamikához is alkalmazkodó gyakorlatsorok megtanulására.

Az a szándékunk, hogy életre hívjuk azt az atmoszférát, amelyben fokozhatjuk a finom változások iránti érzékenységünket, miáltal fejlesztjük:

— a mozdulatok és az egyensúly változatait

— a testközpont tudatot

— a rugalmas agyműködést.

Mítoszlabor — Íróműhely Juhász Kristóf (Szentendre) vezetésével

Az írott szöveg tapasztalása
A drámai szituáció szorításában
A nyilvános szöveg élete a társadalomban

Egy írónak azt kell papírra vetnie, amit lát és érez, függetlenül a következményektől — mondta Charles Bukowski, mikor már meg tudott élni az írásból. A még be nem futott írók viszont másra sem vágynak, csak azokra a bizonyos következményekre. Idén kísérletet teszünk arra, hogy laboratóriumunkban modellezzük mindazt a következményt, amivel egy szövegnek és szerzőjének számolnia kell, ha elhagyják fiókjuk. Kísérletünkhöz a színház eszköztárát hívjuk segítségül. Kifejezetten előadásra szánt szövegeket hozunk létre, amiket elő is adunk. Így a szerző közvetlenül szembesül szövege hatásával-hatékonyságával. Az így színre került szövegekről kritikák és mindenféle sajtóreflexiók születnek. Némelyik botrányt okoz. Némelyikből idézeteket tűznek zászlójukra különféle politikai és társadalmi szervezetek. Kinek a mondatából lesz jelmondat? Kinek a mondatából lesz közmondás, szállóige?

Laboratóriumunkban lehetőség lesz mindazon szerep kipróbálására, ami egy nyilvánossá lett szöveg körül kavarog. Leszünk szerzők, rendezők, színészek, dramaturgok, kritikusok, újságírók, tévés műsorvezetők, egyszerű nézők, vagy kulturális szervezetek és minisztériumok, akik a pénzt osztják a fájdalmas énekért, hogy hozzánk szegődjön a gyalázat. Akár több száz évet is röpülhetünk az időben a tábor ideje alatt. Az első napon írsz egy hazafias tragédiát az 1700-as években, aztán a második napon valaki kétszáz év múlva átírja szürrealista elbeszélő költeménnyé . . .

Közös játékunkhoz és kísérletünkhöz tehát nem csak olyanokat várok, akik betűt írnak papírra, hanem olyanokat is, akik szájukra-testükre veszik a papírról a betűt. Az íróműhelyben való teljes értékű részt vételnek természetesen nem feltétele az írni-olvasni, vagy a beszélni tudás. Egy dolgot kell tudni: váltani. Mert elképesztő sebességgel fogunk ugrálni a szöveg körül és a szövegben belül. Sőt: egyszerre leszünk körül és belül. Egészen el fogunk szédülni.

Fel! Támadás!

Lelki alkat és művészi mimesis — Filozófiaműhely Pálfalusi Zsolt (Budapest) vezetésével

Lelki alkat és művészi mimesis — Platón Állam IX—X. könyv

A filozófia műhely idei kurzusa során megvizsgáljuk azt a kérdést, milyen lelki alkatokat tart számon Platón és azok miként viszonyulnak a művészi mimézis problémájához. Fő témánk az ún. eikaszia, vagyis a „találgatás” fogalmának körében mozog, mivel Platón a doxák, vagyis a vélemények eme legalsó formájához utasít minden művészetet. Innen ered a platonikus filozófia művészetellenessége és itt van a forrása annak a kérdésnek, milyen érvekhez térnek vissza a filozófia történetében azok, akik elutasítják vagy lealacsonyítják a művészi attitűdöt mint haszontalan, komolytalan vagy éppen a társadalom egésze számára kártékony beállítódást.

Kézműves műhely — vezeti: Végh Éva és Czirják Szilárd (Kolozsvár—Gyergyócsomafalva)

Szándékunkban áll az idén szőni-fonni. No nem hagyományos szövőszéken, hanem bokrokon, görbített ágakon, cipősdobozon, pillepalackon, s ami akad. A szövés-fonás kezdetleges, ugyanakkor cseles módszereivel ismerkedhettek meg műhelyünkben, úgy mint körmönfonás, karmocskán zsinórkötés, szádfán váltott szövés. Persze, nyitottak vagyunk — mint máskor is — más ötletekre is, meg a többi műhellyel való együttműködésre, vagyis körülbelül bármi belefér.

Illetve az elmaradhatatlan **Élboy**, vagyis a **kísérleti színház műhely** — ami egymaga **Szabó Attila** (Kolozsvár — Miskolc)

Nem marad el a **szakmai fórum** sem: a műhelyvezetők és más meghívottak részvételével esténként vetítéses előadások hangzanak el.

A fórum előadói lesznek:

Elekes Károly, Erőss István, Jakab Csaba, Kalló Angéla, Korodi Szabolcs, Lukács Ádám, Pálfalusi Zsolt, Pető Hunor, Rimóczi István, Selyem Zsuzsa, Vágvölgyi B. András és mások

Az idei tábor támogatói:

A Román Kormány Etnikumközi Kapcsolatok Főosztálya (DRI), Nemzeti Kulturális Alapprogram (Budapest), Bethlen Gábor Alap, Romániai Magyar Demokrata Szövetség és a Communitas Alapítvány.

Partnerek:

Kászonaltíz Polgármesteri Hivatala,
Kazun Kulturális Egyesület,
Dr. Lukács Mihály Általános Iskola.

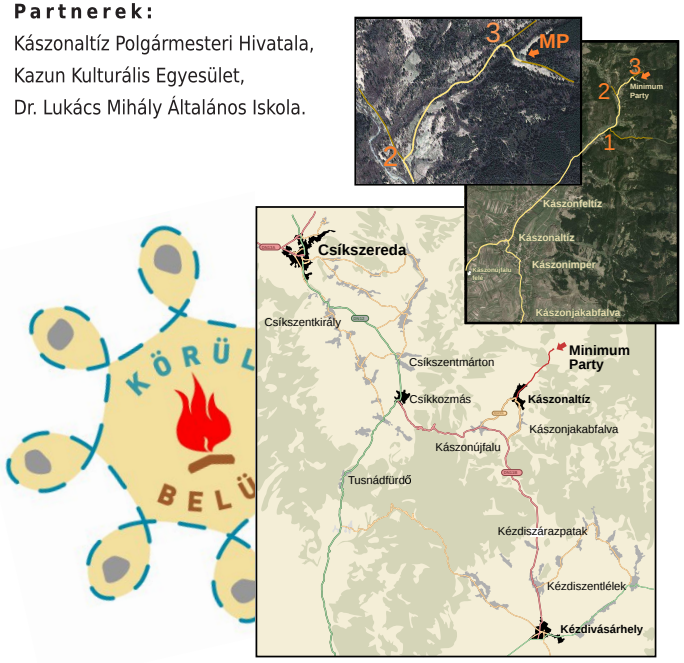

19. **Minimum Party**

alkotótábor és szakmai fórum

2014. **július 30.** és **augusztus 10.** között

Sátortábor a Tiszás patak torkolatánál (tövénél),
Kászonaltíz községben (Plăieșii de Jos) Székelyföldön
(Hargita megye, Románia)

www.minimumparty.org